

Yalnız Balıkçı Otri Amca.

Yaz tatilinin son günleri gelip çatmıştı. Sadun Boro'nun Kısmet isimli teknesiyle yaptığı dünya seyahatini okumayı yeni bitirmiştım. Küçük bir çocuktum ama yüreğim deniz sevgisiyle doluydu. Öğrenecek ne çok şey vardı denize dair.. Her mevsim başka güzel, her an başka bir tılsımlıydı benim gözümde. Denize sevdalı bir küçük çocuktum ben..

Otri Amca'yı tanırınız. Hani şu uzun boylu , mavi gözlü , dağınık siyah saçlı balıkçı . Sevdiği herkes onu terk etmiş denirdi kasabada hakkında ama kimse hikayesinin daha fazlasını bilmiyordu. Tek bildiğimiz kendini bir an bile yalnız hissetmediğiydi. Nereden mi biliyorum? Buna bilmek değil daha çok önsezi diyebiliriz. Yalnız ve mutsuz bir insan görüntüsünden eser yoktu görünüşünde. Daha çok kimsenin bilmediği bir sırrı var gibiydi. Bütün gününü denizde geçirirken yalnızdı ama hayatının çoğunda denizlerdeymiş hatta belki karada olduğu zaman çok daha azmış denizlerde geçirdiği zamana göre. Tabi bunlar hep rivayet. Sahi bu Otri Amca nereden gelmişti? Ne zaman gelmişti bilen yoktu.

Otri Amca için annesi bebekken göbeğini denize atmış diye söylenirdi kasabada hep. Bunun ne anlama geldiğini öğrenmem çok uzun zamanımı aldı. Öğrenene kadar hatta öğrendikten sonra bile annemin yakasını bırakmadım benim göbeğimi neden attınız ve nereye attınız diye söylenip durdum. Zavallı annem başka hiçbir şeyden çekmemiştir benim merakımdan ve çenemden çektiği kadar.

Ben küçükken ki belki bazılarıza göre hala küçük sayılabilirim , Otri amca denize sabahın ilk saatlerinde açılır balık dolu teknesiyle gün batımı geri dönerdi. Konuşkan biri değildi belki bu sebepten hep merak konusuydu kasabada. Küçük kasabalar böylesi gizemli insanlar için pek alışıldık yerler değil ama biz olduğu gibi sevmiştik bu denizciyi.. Merak ederek hakkında pek bir şey bilmeden sevmiştik.

Bir gün bütün cesaretimi toplayıp iskelede beklemeye başladım. Gökyüzü yavaş yavaş kızıla dönüyordu. Sabah denize çıkan birçok balıkçı dönmüştü. Küçüklüğümde beri balıkçı teknelerine bakar hayal kurardım. Her birine verilen isimlerin hikayesini düşler hangi dalgalarla boğuştu bu tekne kaç fırtına geçirdi ne kadar balık yakaladı diye düşünürüm. Otri'nin teknesi en eski olanıydı. Balığa çıkamadığı zamanlarda hep teknesini onarmasına rağmen yine de yeni görünmez üzerinde hep bir yorgunluk olurdu bu teknenin.

Acaba başka bir iskeleye mi gitti, başına bir şey mi geldi diye düşünen bir tek ben miydim? Kimse Otri Amca'yı merak etmiyor mu? İnsanın merak edeni olması güzel bir şeymiş diye geçirdim içimden. Tam o anda ufuktan göründü Otri Amca'nın teknesi. Herkesin acelesi varken o yavaşça demir aldı, balık kasalarını indirdi, ortalığı topladı..

Aniden "Merhaba" demesiyle irkildim.

Ben onu biliyordum tamam , Otri Amca da beni biliyor muydu? Bir an duraksadım. Cevap vermediğimi bile fark edemedim. "Peki o zaman ben de selamımı geri alırım" dedi.

Yoo, dedim onun için değil!

-Merhaba

O kadar kısık sesle söylemişim ki bunu bir şeyler söylediğimi anlamış ama net duyamamıştı.

-Me me meerhaba, dedim. Merhaba bugün geciktiniz.

-Geciktim evet, peki senin bu saatte burada ne işin var çocuk, dedi.

Çocuk demesine bozulmuştum. Öncelikle cesaretimden dolayı çocuk değil olsa olsa büyük bir çocuk hatta belki genç sayılabilirdim. Ama hiç bozuntuya vermedim. Sizinle konuşmak istiyorum Otri Amca dedim.

Bir an kafasını kaldırıp gözlerime gözlerimin içine baktı. Hemen söze girmeliydim.

-Ben size yardım edebilirim hatta belki birgün birlikte balık tutarız dedim.

Vakit geç oldu, evine git çocuk ,dedi.

İkini kez çocuk dediğine mi yanayım cevap vermediğine mi yanayım bilemedim. Eve dönerken içimde daha büyük bir merak vardı. Otri Amca'yı diğer balıkçılardan ayıran neydi?

Ertesi sabah erkenden yine iskeledeydim. Kenarlarında lacivert çizgileri olan büyük beyaz balıkçı teknesi -en beğendiğim tekne buydu-erkenden ayrılmıştı kıyıdan. Sonra sırasıyla diğer tüm balıkçı tekneleri: trolller, gırgırlar..

Tüm balıkçı tekneleri bir bir ayrılınca geriye Otri Amcanın eski teknesi kalmıştı. Güneş iyiden iyiye kendini hissettirmeye başladığında keşke şapkamı alsaydım diye düşündüm. Biraz daha zaman geçince Otri Amcanın gelmeyeceğini düşünüp kasabanın dar sokaklarından geçerken kafamda bir sürü planlar yaparak eve vardım.

Anneme olanları anlattım. Otri Amca'nın kimsesi yoktu. Başına bir şey gelmiş olabilirdi. Yardıma ihtiyacı olabilirdi. Av sezonu başladığında her gün balığa çıkan bu adam ne oldu da bugün ortalarda görünmemişti. Hem dün birlikte balık tutarız dediğimde size yardım ederim dediğimde hayır dememişti bana. Evet de demedi ama susması bu teklifimi düşündüğü anlamına gelmez miydi? Bence gelirdi.

Bu kadar detaylı anlatmama rağmen annem her zamanki gibi söylenmeye başladı:

- Herkesin işine burnumu sokma Ender!

-İnsanların bir sırrı varsa bile bunu seninle paylaşmak istemeyebilirler. Buna saygı duymalısın, dedi.

Ve ayrıca yaşıma göre fazla meraklı bir çocuk olduğumu, neden sürekli birşeyleri merak etmek zorunda olduğumu tekrarlayarak söylenip durdu.

Allahım! Annem ne zaman büyüdüğümü kabul edecek? Bedenim büyürken elbette meraklarım, sorularım ve hayal gücüm de büyüyor.

Bir umutla babamın yanına gittim. Babam gazetesinden kafasını kaldırdı gözlüğünü indirip beni sözümü hiç kesmeden dinledi. Bu iki anlama gelebilir. Ya söylediklerimi gerçekten dinliyor ve anlıyor ya da annemden alamadığım izni bana vermemek için hangi bahaneyi öne süreceğini düşünüyor. Babam :

Hanım biz Ender'le bir gidip gelelim belki de gerçekten yardıma ihtiyacı vardır, dedi.

İçim içime sığmamıştı. Annem beni hala küçük görse de babam büyüdüğümü kabul etmişti ki izin vermekle kalmayıp benimle birlikte gelmeye karar vermişti. Hem belki Otri Amca'nın sırrını o da benim gibi merak ediyor ama bunu belli etmek istemiyordu. Merak etmek sadece küçüklerin işi mi canım?

Kasabanın yolları bitmek bilmedi. Otri Amca ne vardı bu tepenin ardına ev yapacak diye geçirdim içimden. Evi denizin hemen kenarında tek katlı bir evdi. Kulübe de diyebiliriz. Uzaktan küçük görünüyordu yakına gelince yine küçük göründü. İskeyele bağlı eski teknesi dalgalarla hafif hafif hareket ediyor bütün dikkati üzerine çekmeye çalışan küçük bir çocuğu andırıyordu.

Babam bir adım önüme geçerek kapıyı çalmaya niyetlendi. Daha elini kapıya vurmadan içerden:

-Kapı açık! diye seslendi Otri Amca.

İçerisi karanlıktı pek bir şey görünmüyordu. Merhaba diye atıldım babamın arkasından Otri Amca biz geldik seni merak ettik, dedim.

Ağır adımlarla yaklaşarak kapıyı iyice araladı elinde bir sandalyeyle evin önüne çıktı. İlk kez onu bu kadar yakından görüyordum. Babam bu kadar dikkatle yüzüne bakmamdan rahatsız olarak söze girme gereği duydu ve Ender bugün denize açılmadığınızı görünce merak etmiş sizi, dedi. İyi misiniz yardıma ihtiyacınız var mı?

Yüzünü ışığa iyice dönüp konuşmadan öylece duraksadı bir an.

İyiyim , dedi. Sağ olun.

Buralara kadar zahmet etmişsiniz, dedi.

Babası Ender'in balık tutma merakından, balıkçı teknelerine olan ilgisinden bahsetmeye başladı. Otri Amca babamı dinliyor ama gözlerini benden ayırmıyordu.

Babama :

-Eğer izin verirseniz balık tutmayı ben öğretebilirim bu genç adama dedi.

Çocukluktan bir anda gençliğe hatta genç adamlığa terfi etmiştim. Otri Amca benim meraklı küçük bir çocuk olmaktan daha fazlası olduğumu anlamıştı. Anlamak değil sezmişti.

Bu işlere meraklı olduğu belli küçük bir olta ile başlayabiliriz dedi

-Bu hafta tekne arızalı diye ekledi

Zaten o teknenin çalışması mucize diye düşündüm.

Eve dönüş yolunda kafamda tek bir soru vardı. İzin vermiş miydi babam? Verecek miydi?

Değişik bir insan bu Bay Otri, kasabada tuttuğu balıklara herkes gıpta ile bakıyor. Bakıyor da bunu nasıl yapıyor kimse bilmiyor dedi. Ben öğrenirim baba dedim sen yeter ki izin ver tatilimin son günlerini balık tutmayı öğrenerek bu yaşlı balıkçıya yardım ederek geçireyim.

Tamam dedi babam. Komşu kasabaya süt bırakmaya giderdi haftada iki üç gün.

- Giderken seni bırakır dönerken de alırım,dedi. Gittisi geldisi iki üç saat sürer diye düşünerek ve izin almanın mutluluğuyla eve döndüm.

O akşam sabahı nasıl ettim bilemedim. Kahvaltıda aceleden neredeyse boğuluyordum lokmalar boğazıma dizildi babama zar zor yetiştim. Annem gönülsüzdü bu işe ama gitmezsem benim ona rahat vermeyeceğimi de biliyordu.

Dün yürüyerek geçtiğimiz yollar bugün arabayla geçmemize rağmen daha da uzamıştı sanki. Babam tepeye yaklaşırken arabayı durdurdu. Oraya bu araba ile çıkamayız Ender hadi bakalım tabana kuvvet, dedi.

Tepenin yukarisına doğru yürüdük. Otri Amca'yı uzaktan zorlukla seçiyordum.

Babam Otri Amca ile kısa bir sohbetten sonra bana dönerek akşam balıkları bekliyoruz Hadi bakalım rastgele dedi.

Otri Amca pek konuşkan değildi ama ben çok soru soruyordum.

Balık tutarken konuşmamak gerekir derler bense hiç susmuyordum. Sorularıma cevap vermeyecek d olta isimlerini , yem çeşitlerini anlatacak diye beklerken

- Seni anlıyorum genç adam, dedi.

Denize sevdalandığımda ben de sen yaşlardaydım. İçimde bütün denizlere karşı bir merakla tekneleri izler onlara binip başka denizleri hatta okyanusları keşfettiğimi hayal ederdim hep dedi.

Otri Amca'nın küçüklüğü ile ne güzel arkadaş olurdu diye düşündüm. İmkansızdı biliyorum ama aynı merakları paylaştığımız bir arkadaşım olsa hiç fena olmazdı. Belki küçüklüğü değil ama yetişkinliği benimle arkadaş olmuş sayılırdı.

Benimle konuşurken denizde ufka yakın bir noktada kilitlenmişti gözleri. Sonra birden suskunlaştı. Sorularımı ya duymuyor ya duymazdan geliyor kısa cevaplarla kestirip atıyordu. Derken tepeden babamın beni çağırdığını duydum. Teşekkür edip yarın yine gelebilir miyim diye sordum. Başını salladı. Tepeye doğru yürürken babamın Otri Amca'ya el salladığını görünce arkamı dönüp baktım. Ama onu göremedim.

Babam tuttuğum balıkları sordu ben ise günümün ne kadar güzel geçtiğini Otri Amca'nın çocukluğuyla arkadaş olmak istediğimi anlattım. Babam gülererek bizim balıklar yalan oldu desene , dedi. Yarın yine gelmeme izin verdi Otri Amca diye ekledim.

İkinci gün Otri Amca'nın evine giden yolda tepede arabadan indiğimde dünkü kadar yorulmadığımı hissettim tepeyi tırmanırken. Otri Amca iskemlesinde oturuyordu. Geldiğimi görünce ayaklandı içeri girip oltalarla sahile döndü.

İkimiz öylece denize bakıyor oltadaki en ufak sarsıntıyı bekliyorduk oltayı çekmek için. Bugün sessizsin dedi. Sorularım öyle çoktu ki kafamda toparlamaya çalışıyordum. Ben de sizin gibi denizi seviyorum dedim. Bambaşka bir dünya bence. Bizim görebildiklerimizden dahası hatta dahası da var içinde diye ekledim.

Gülümsedi. İlk kez onu gülümserken görüyordum. Evet dedi Haklısın. Deniz dünya içinde bir başka dünyadır. Dalgalar kimi zaman tekneleri denizlerin gizemlerine götürür. Dalgıçlar su altında bambaşka bir dünya görür. Denizciler denizin mucizesine alışkındır da karaya sevdalı olanlar bir türlü anlayamaz bu mucizeleri.

Ne güzel bir kelime "Mucize" denize ne kadar yakışıyor. Her şeyini biliyoruz yine bilmediğimiz bir yönü çıkıyor. Mavisini her gün başka mavi kokusu her gün başka güzel diye ekledim.

Tekrar gülümsedi ve gözlerime baktı. Öyle bir sohbeta başladık ki zamanı durdurmaktan başka isteğim yoktu o an.

Sen madem Denizin Mucizesini biliyorsun o zaman bildiklerine bir yenisini daha ekleyeyim gitmeden dedi.

-Nereye? Diye sordum.

Denizi işaret ederek gerçek evime dedi.

Denizlerde doğdum ben. Bu koca dünyada insan bir balık gibidir ben ise denizlerde gerçek bir balıktım dedi. Ne demek istiyor diye düşünüyor ama anlattıklarını aklım bir türlü almıyordu.

Denizler Meclisi benim gibi elçiler seçer balıklardan karaya göndermek için. Karaya geliriz de mucizemizi anlatacak bir insan ararız. Senin gibi denize sevdalı birini..

Denizler ve karalar iki ayrı dünya gibi görünse de birbirini tamamlar. Biri olmadan diğeri eksik kalır, azalır. Bu iki dünyayı birbirine yakın tutmaya mecburuz. Varlıkları bu yakınlığa bağlı ama bunu bilmezler. Ne sudaki bilir karayı ne karadaki bilir suyu. Bildiğini sanar sadece dedi.

Babamın sesini duyduğum zaman zamanı durduramadığımı fark etmiştim. Yarın dedi son kez bekliyorum seni..

Tepede babam el sallıyordu Otri Amca'ya. Yürürken duyduklarımı düşünüyor yine hayal mi kuruyorum acaba diye kendi kendime söyleniyordum. Babam e hani balıklar diyecek oldu. Yok anlamında başımı salladım. Eve gidene kadar ağzımı bıçak açmamıştı. Annem bir ara elini alnıma koyacak gibi oldu hasta mı bu çocuk yoksa başına güneş mi geçti diyerek.

Erkenden yattım. Çocuklar böyledir işte erken yatarlarsa erkenden sabah olacak sanır zamanı yönetebileceklerini düşünürler. Öyle olsaydı dün o zamanı durduramaz mıydım?

Sabah erkenden uyandım. Annem sessizliğimden iyice şüphelenmeye başladı. Babam kahvaltısını bitirmeden bahçede arabanın yanında beklemeye başlamıştı bile

Tepeye yaklaştığımızda babam :

Bu sefer balık tutarsın artık iyice öğrendin bu işi dedi. Balık tutmak mı diye geçirdim içimden.

Otri Amca tahta iskelede arkası dönük öylece duruyordu.

-Merhaba genç adam, dedi.

Dün bakışlarını kilitlediği noktaya dalmıştı yine gözleri.

Deniz bir inci tanesi gibi eşsiz diye başladı söze. Denize dair ne varsa hepsi değişikendi hepsi büyüleyiciydi. Benim için zaten öyleydi de bir de denizi ondan dinlemek bambaşka bir tat katıyordu sözlerine. Su altını anlattı uzun uzun, mercan resiflerini ve bitkileri. Neden hiç dalmadığımı düşündüm anlattıklarını dinlerken izlediğim belgeseller geldi gözümün önüne. Aslına bu kadar yakinken su altını hiç görmemiş olmak ne fena..

Denizci efsanelerini anlattı sonra dedim ya denizde bir sır var yoksa bu kadar efsane yarı hayal yarı gerçek nasıl oluşsun?

Denizler meclisi onu görevlendirmişti. Ve Otri Amca'da beni seçmişti bu elçilik görevi için. Anlıyordum bana verdiği sorumluluğu. Elini denizde dalıp gittiği noktaya paralel uzattı. Deniz mavisini ışık doldu bir an göz yanılsaması gibi bişey o ışığın kalbime yansıdığını görebildim sadece. Saniyelik bir olaydı gerçekleşen. Otri Amca o ışıkla karadan silindi suyun içinde yüzü belirginleşti. Hoşça kal dedi genç adam. Denizler sana senin sevgine emanet. Deniz mucizesini artık sen de biliyorsun diyerek uzaklaştı. Orda denize bakarak ne kadar kaldım bilmiyorum. Babam seslendiğinde artık denizlerin mucizesiyle birlikte eve dönüyordum.

Otri Amca bu sırrı bana taşımak bu sevgiyi benimle karada yaşatmak için gelmişti ve beni seçmişti.

Deniz her zaman bir tutkuydu benim için. Bütün gün tahta bir iskelede mavilikleri seyre dabilir , balık tutabilir, su altına dalıp o mercanları kendi gözlerimle arada televizyon ekranı olmadan görebilir, denizci olup bir gemiyle uzak denizleri okyanusları keşfedebilir ben aslında sevdiğim inandığım ne varsa gerçeğe dönüştürebilirdim. Kimse bilmiyordu ama bu denizler artık bana emanetti.